

KOLMAINUPÜHA C AASTAL

(Esimene lugemine Õp 8:22-31)

Lugemine Õpetussõnade raamatust:

Issand on mind loonud oma töö alguses, esimeseks oma loodute seas muistsetest aegadest peale. Igavikust alates sain ma kuju, kaugetest aegadest enne maailma algust. Ürgmerd polnud veel, kui ma sündisin, allikad polnud veel hakanud voolama. Enne kui mäed tekkisid, olin mina juba sündinud – enne kui küngad said olema. Tema ei olnud teinud veel maad – ei välju ega kindlat mandripinda; kui tema lõi taevad, olin mina seal, siis kui ta joonistas silmapiiri ürgvete kohale ja kinnitas taevasse pilverüngad. Ma olin seal, kui ta pani allikad voolama ürgvete voogudest, seadis merele piiri ja keelas tal sellest üle astuda. Ma olin tema kõrval nagu usaldusalune, kui ta ehitas maailma alusmüüri. Ma olin talle rõõmuks päevast päeva, mängisin tema ees igal ajal. Ma mängisin maa pinnal, mille tema oli loonud, ja tundsin rõõmu inimlaste pärast.

See on Jumala Sõna.

(Vastulaul Ps 8:4-5. 6-7. 8-9)

R: Issand, Sinu nimi on vägev üle kogu maa.

Kui ma vaatan taevast, sinu sõrmede loomingut,
kuud ja tähti, mille oled kinnitanud laotusse –
mis on inimene, et sa temale mõtled,
inimese poeg, et sa tema eest hoolitsed?

R:

Sa oled ta teinud alamaks Jumalast ainult pisut,
krooninud teda au ja kirkusega,
pannud ta valitsema sinu käte tööde üle,
seadnud kõik tema jalge alla.

R:

Kõik lambad, kitsed ja veised,
kõik metsloomad väljal,
kõik linnud taeva all ja kalad meres,
kõik, kes liiguvad mereradu mööda.

R:

(Teine lugemine Ro 5:1-5)

Lugemine püha apostel Pauluse kirjast roomlastele:

Vennad, me oleme usu läbi õigeks saanud ja nüüd on meil rahu Jumalaga, meie Issanda Jeesuse Kristuse läbi. Temas me oleme armule ligi pääsenud ja selles armus me püsime, ning oleme uhked oma lootuse üle Issanda kirkusele vastu minna. Ometi mitte ainult selle pärast: me oleme uhked ka oma ahistuse üle, sest me teame, et ahistus teeb kannatlikuks, kannatlikkus püsivaks, püsivus annab lootuse, ja lootus ei jäta häbisse, sest Jumala armastus on välja valatud meie südameisse Püha Vaimu läbi, kes meile on antud.
See on Jumala Sõna.

(Salm enne evangeeliumi Ilm 1:8)

Halleluuja. Au olgu Isale ja Pojale ja Pühale Vaimule,
temale, kes ta oli, on ja tuleb taas. Halleluuja.

Evangeelium (Jh 16:12-15)

Lugemine püha Johannese evangeeliumist:

Jeesus ütles oma jüngritele: "Mul on teile veel palju öelda, kuid praegu te ei suuda seda mõista. Aga kui tuleb tema – Tõe Vaim –, siis juhatab ta teid tõe sisse. Tema ei räägi iseendast, vaid sellest, mida ta kuuleb, ning kuulutab teile ette seda, mis tulevikus sünnib. Tema laseb mu kirkusel avalikuks saada, sest minu omast ta võtab ja kuulutab teile. Kõik, mis kuulub Isale, on ka minu päralt, sellepärast ma ütlesingi, et ta võtab minu omast ja kuulutab teile."
See on Issanda Sõna.

Sissejuhatus

Armsad õed ja vennad, elus tuleb vahel ette pingelisi olukordi, kus tülid ja hirm tuleviku ees teevad meid rahutuks. Neil perioodidel võime ootamatult näha meeldivat unenägu, milles oleme taas lapsepõlvекodus, ammu surnud kallid inimesed on elus ja kõik argieluprobleemid on kadunud... Ärgates leiame end aga taas hingematvate eluraskuste keskelt.

Ilmselt veel sagedamini juhtub aga seda, et inimene näeb õudusunenägu: et ta on vangis ja teda süüdistatakse alusetult, ta on eksamil, kuid tal pole õrna aimugi mida ta peaks vastama, ta kukub kõrgelt ja tunneb surmahirmu – aga kui ta seepeale ärkab, valdab teda kergendustunne: oh, see oli vaid uni.

Kunagi peavad aga kõik inimesed surema, ja kui tuleb viimne kohtupäev ning surnud äratatakse üles, siis sõltub ärkamine sellest, kuidas me käitusime siin maailmas; siis selgub, kas me ärkame halvast unenäost, või me ärkame hoopis heast unenäost ja halb unenägu alles algab.

Me loeme patutunnistuse...

Jutlus

Armsad õed ja vennad, selleks, et ärgata igavesse ellu, tuleb järgida tõde, elada tõe vaimus – nii lihtne see ongi! Või tegelikult... ei ole see üldse lihtne, sest enne, kui me saame tõe järgida, tuleb teada, mis on tõde! Siin avanebki inimese elu suurim vastuolu: kuidas saaks ta teada tõe iseenda kohta, kui ta pole ennast loonud; kui ta sünnib siia maailma väeti lapsena, kellel läheb aastaid enne kui ta saab hakata kasutama oma mõistust ja ära tundma esimesi tõesid – tõesid, mis on tema enda arusaamise piirides täiesti mõistetavad, kuid millest tuleb aja jooksul järk-järgult loobuda.

Näiteks jõuab kasvades teadvusse, et isa ja ema ei ole kõikvõimsad, et inimesed võivad olla silmakirjalikud ja õpetada tõe pähe kavalaid valesid, mis on neile kasulikud, mille abil saavad nad nooremaid ja rumalamaid ära kasutada. Kuid ka teisispidi: ka enda käitumist analüüsid paneme tähele, et oma tõe eest võitlemine põrkub kokku teiste inimeste tõdedega, mis pole sageli mitte millegi poolest paremad ega havemad. Ka meie ise võime muutuda ärakasutajateks – mitte ainult ohvriteks, vaid ka kurjategijateks.

Elukogemuste valgusel hakkab selgeks saama, et tõe mõiste on liiga ülev, liiga kaugeleulatuv, et inimene võiks seda haarata, mõista omaenda olemasolemise ja eesmärgi müsteeriumi. Üdini maise elusolendi jaoks eksisteerib aga tegelikult ainult kaks tõe: esiteks, selge on, et me oleme olemas, ja teiseks, me teame, et kõik maised elusolendid on surelikud. Just sellest viimasest masendavast kaduvuse tõest on Looja saatnud meid päästma oma Poja, kes kinnitas meile, et me ei ole pelgalt bioloogilised olendid, vaid meil on ka surematu vaim, meile on antud võime võtta vastu Jumala Püha Vaimu, saada Püha Vaimu kaastööliseks.

Armsad õed ja vennad, inimese elu koosneb ajaliselt minevikust, olevikust ja tulevikust. Minevik on oluline kogemuste seisukohast, olevik on tähtis tegude poolest, mida ette võetakse, tulevik aga on usu valdkond, ning seda kannab lootus, seda kannab meie igatsus selguse järele. Tuleviku tulemine on sama reaalne kui see, et minevik on olnud ja et olevik on käes. Tõde selle kohta, et kõik maine

on kaduv, ei ole eesmärk, mille nimel elada. Kogu inimkonna ajalugu annab meile tunnistust sellest, et kaugemat tulevikku hõlmav fantaasiamaailm on inimesele kui mõtlevale olendile omane. Spontaanselt tekkinud religiooni elemente leitakse ka täielikus eraldatuses elanud rahvaste juurest.

Kuid vaata, siin on midagi enamat kui inimese tarkus! Pühimas Kolmainisuses on Looja end ise ilmutanud ning avaldanud meile tõe tuleviku kohta, mis on tähtsam minevikust ja olevikust. Kuid meie jaoks sõltub see tulevik meie tegudest, mida me oleme minevikus teinud ja mida olevikus teeme. Aamen.